

dem begge to. Den Forskel, som der kommer frem, passer paa en Revisor, der skal revidere noget, der er lukket, eller noget, der er aabent, men ikke paa en Bankinspektør, som maa gaa frem rent objektivt med Hensyn til de Tab, han mener der er lidt. Jeg maa beundre den højtærede Minister for den Maade, hvorpaa han der fik Spørgsmaalet drejet, thi Spørgsmaalet blev jo ved den højtærede Ministers taktiske Dygtighed drejet om til dette: Ja, det kan godt være, at Bankinspektøren har været for optimistisk, men det er dog ikke noget at bebrejde ham. Og det er rigtigt, at det er ikke noget at bebrejde ham, at han har været optimistisk, naar han ikke har været for optimistisk. Men det er slet ikke det, Spørgsmaalet drejer sig om, hvorvidt Bankinspektøren har været optimistisk, thi det Resultat, han kommer til, nemlig 15,2 Mill. Kr., kom overhovedet ikke frem for Offentligheden, det blev holdt skjult, saa i og for sig var det altsaa ligegyldigt, enten han var optimistisk eller pessimistisk. Det er slet ikke det, Spørgsmaalet staar paa, men selve det Resultat, han kommer til ved en efter min Mening alt for optimistisk Bedømmelse, bliver skjult for Offentligheden, idet Direktørerne vil forlange deres Afsked, hvis hans Opgørelse bliver lagt til Grund. Det bliver altsaa skjult, ja, det bliver endog sagt, at det er unødvendigt at fremkomme med de Oplysninger, hvis det lykkes at faa Penge indenfor Andelsorganisationerne, men hvis man skal udenfor dem, bliver det nødvendigt at fremkomme med Oplysninger. Det næste Punkt er følgende: Bankinspektøren kommer til, at der foruden de 8 Mill. Kr. er lidt et Tab paa 7,2 Mill. Kr., og naar vi erindrer, at de 7,2 Mill. Kr. er lige ved Halvdelen af Aktiekapitalen — Halvdelen af Aktiekapitalen er 7,8 Mill. Kr. —, saa vil vi se, at der skulde meget lidt til for overhovedet at bringe Andelskapitalen ned under Halvdelen, saa man skulde tro, at Bankinspektøren i de to Maaneder, der gik, inden Ordningen skulde træde i Kraft, havde fulgt Banken paa det nøjeste for at se, om man ikke kom ned under Halvdelen, oven i Købet da Bankinspektøren jo havde sagt, at der maatte tages Forbehold ved visse Engagementer. Men nej, Bankinspektøren følger ikke Banken, han anser det for unødvendigt, for han tror, at der nu kommer Ro om Banken. Nu bagefter kan jeg forstaa, hvorfor Bankinspektøren ikke fulgte med, thi ud fra den Anskuelse, han havde: faar

vi Pengene indenfor Andelsorganisationerne, saa behøver vi ikke at oplyse de og de Punkter, som jeg nævnte, var det i og for sig ligegyldigt at undersøge dette nøjere. Bankinspektøren ved for det tredie, at Offentligheden har faaet et forkert Indtryk af hans eget Kompromisforslag, og at der derved bliver fremskaffet 5 Mill. Kr. fra de tre Hovedorganisationer paa et urigtigt Grundlag, og dog siger Bankinspektøren ikke noget som helst hertil for at vejlede Publikum. Bankinspektøren ved, at det Regnskab, der bliver forelagt i Marts Maaned, er forkert ifølge hans egen Opgørelse, men han gør intet. Han ved, at Fondsbeholdningen er opgivet til en urigtig Værdi ifølge hans egen Opgørelse, men han gør intet.

For det femte: Bankinspektøren maa vide, at selv den mest solide Bank i Verden ikke kan eksistere, hvis den ikke har tilstrækkelige likvide Midler; men ikke desto mindre gør Bankinspektøren i denne kritiske Situation intet som helst for at faa at vide, hvilke disponible Midler Banken raader over, spørger ikke om det, faar intet at vide om det, og det uagtet han ved, at der i Løbet af de sidste Maaneder af 1924 er trukket Penge ud af Banken, og at der stadig bliver trukket ud.

Jeg haaber, at den højtærede Minister her vil oplyse, hvad han vidste om de likvide Midler, om de opsagte Beløb og om de Beløb, der skulde udbetales i Overskud.

Jeg mener altsaa, at Bankinspektøren har været optimistisk i en aldeles ufattelig Grad, og bortset herfra har han været passiv i Retning af at faa at vide, hvorledes Forholdene laa, foruden at det holdtes skjult for Offentligheden, hvorledes Bankinspektørens Anskuelse var. Det er derfor, det kom som en stor Overraskelse, da man senere fik at vide, at der skulde saa store Beløb til. Hvis de to Rekonstruktioner var blevet slaaget sammen, er det et Spørgsmaal, om Genrejsningen ikke var lykkedes, idet jeg tror, at Folk uden omkring vilde have sagt: Ja, naar der paa Forhaand er tegnet 8 Mill. Kr., vil vi ogsaa være med. Men nu blev Overgangen for stor og for brat for Folk, man kunde ikke følge med, og derfor maatte det gaa galt.

Hvorledes er den højtærede Ministers egen Stilling i denne Sag? Jeg har jo oplyst, at efter mit Syn er Ministeren kommet til her i Rigsdagen at give en fejlagtig Fremstilling af sit Kendskab, idet han baade af Rigsdagen og af Pressen er blevet opfattet saaledes, at han intet vidste, før